

اثرات فیبروم رحم بر لانه‌گزینی و سقط در سیکل‌های فن‌آوری کمک باروری (ART) در بیماران نابارور

لیلی صفدریان (M.D.)^۱، ریحانه پیرجانی (M.D.)^۲، عباس رحیمی فروشانی (Ph.D.)^۳، کاظم محمد (Ph.D.)^۴، حجت‌اله سعیدی (Ph.D.)^۵

۱- استادیار، گروه زنان و مامایی، بخش نازایی، بیمارستان شریعتی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران، تهران، ایران.

۲- دستیار، گروه زنان و مامایی، بخش نازایی، بیمارستان شریعتی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران، تهران، ایران.

۳- استادیار، گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی، تهران، تهران، ایران.

۴- استاد، گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی، تهران، تهران، ایران.

۵- استادیار، گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران، تهران، ایران.

۶- جنین‌شناس، بخش نازایی، بیمارستان شریعتی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تهران، تهران، ایران.

چکیده

مقدمه: مطالعات نشان می‌دهد حدود ۱۵-۱۰٪ زوجینی که در سنین باروری قرار دارند با مشکل ناباروری مواجه می‌باشند. از طرفی حدود ۲۰٪ از تمامی زنان در دوره باروری دارای میوم هستند. اگرچه میوم علت اولیه ناشیایی برای ناباروری است و به عنوان علت منفرد فقط در درصد کمی از بیماران نابارور گزارش می‌شود، ولی با توجه به اهمیت ناباروری در طب زنان و شیوع فیبروم رحمی در سنین تولیدمثل و اختلاف نظری که در مطالعات راجع به اثر فیبروم بر روی باروری وجود دارد، برخورد صحیح با فیبروم در بیمار نابارور از اهمیت خاصی برخوردار است. لذا با توجه به تناقضات موجود در نتایج حاصل از مطالعات محققین در خصوص تأثیر میوم بر موفقیت درمان ناباروری، مطالعه حاضر با هدف تعیین اثر فیبروم رحم بر احتمال لانه‌گزینی و سقط در سیکل‌های فن‌آوری کمک باروری انجام شده است.

مواد و روشها: در این مطالعه هم‌گروهی آینده‌نگر، ۱۲۰ سیکل فن‌آوری کمک باروری در بیماران نابارور دارای فیبروم و ۲۴۰ سیکل فن‌آوری کمک باروری در بیماران نابارور فاقد فیبروم مراجعه کننده به بیمارستان شریعتی در سال‌های ۸۱-۱۳۸۰ تحت مطالعه قرار گرفته و اثرات فیبروم روی میزان لانه‌گزینی و وقوع سقط پس از حذف فاکتورهای مخدوش‌کننده با استفاده از مدل لجستیک رگرسیون مورد بررسی قرار گرفته است.

نتایج: نتایج نشان داد که لانه‌گزینی در افراد دارای فیبروم و فاقد فیبروم به ترتیب ۱۶٪ و ۲۸٪ بود که اختلاف از نظر آماری معنی‌دار است ($P=0/014$, $OR=1/72$, $CI=1/1-2/7$). ارتباط مذکور پس از حذف فاکتورهای مخدوش‌کننده واضح‌تر شد؛ به طوری که OR تعدیل شده از ۱/۷۲ به عدد ۲/۱۷ افزایش یافت. میزان لانه‌گزینی در فیبروم‌های با اندازه کمتر از ۳cm بیشتر از فیبروم‌های ۳-۵cm بود. میزان سقط در افراد دارای فیبروم و فاقد فیبروم به ترتیب ۷۱٪ و ۳۴٪ بود که نشان داد سقط به طور معنی‌دار در افراد دارای فیبروم حتی پس از حذف سایر فاکتورها بیشتر است ($p=0/024$).

نتیجه‌گیری: در مطالعه حاضر اثرات منفی فیبروم روی لانه‌گزینی و افزایش سقط را حتی پس از حذف فاکتورهای مخدوش‌کننده مشاهده کردیم، ولی انجام کارآزمایی‌های بالینی جهت بررسی تأثیر جراحی انواع فیبروم با اندازه‌های مختلف قبل از درمان ناباروری، ضروری است.

کل واژگان: ناباروری، فیبروم، فن‌آوری کمک باروری، لانه‌گزینی، سقط، لیومیوم، و مطالعه هم‌گروهی.

آدرس مکاتبه: دکتر لیلی صفدریان، گروه زنان و مامایی، بیمارستان شریعتی، خیابان کارگر شمالی، کدپستی ۱۴۱۱۴، تهران، ایران.

پست الکترونیک: safdarian@sina.tums.ac.ir